

РЕШЕНИЕ

№ 7488

гр. София, 01.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 01.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **5786** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. Административно процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалбата на „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя П. П. чрез пълномощник адв. В. против заповед № 449/27.04.2023 г. на Председателя на Комисията за защита на потребителите (КЗП), с която на основание чл. 68л, ал. 1, във вр. с чл. 68в, във вр. с чл. 68д, ал. 1, предл. 1 (невярна информация и следователно е подвеждаща), вр. с чл. 68г, ал. 4 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) се забранява на дружеството при упражняване на своята дейност да прилага нелоялна заблуждаваща търговска практика, като предоставя невярна информация, която следователно е подвеждаща, като предлага за продажба спиртна напитка „К.“ в магазин „Т-М.“, находящ се в [населено място],[жк], която рекламира като „Бренди К. 36% 700мл“ чрез поставен търговски етикет, със значителна разлика в характера, естеството и свойствата на напитката, нейното съдържание, качеството и суровината за производството между тези видове напитки. Наведени са доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, противоречие материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Осъществяването им е аргументирано с доводи, че административният орган не е изяснил в цялост релевантните за случая факти и обстоятелства и не е обсъдил надлежно обясненията и възраженията на проверяваното лице. Твърди се, че търговецът е бил подведен от дистрибутора, който в издадената от него фактура е дал

следното описание на стоката: „Сп.нап. Пр Бренди К. 0.7л.“. Изтъква се наличието на съществени основания за намаляване на отговорността на търговеца и за приемане, че в случая се касае за грешка при изписване на етикета на артикула, а не за практика, целяща заблуждаване на потребителите. По съществуто на спора излага доводи, че дружеството не е използвало нелоялна търговска практика, нито е извършило действия, които подвеждат потребителя относно характера, естеството и свойствата на напитката, т.е. че липсват основните елементи от фактическия състав на нелоялна търговска практика. Сочи също, че нелоялната заблуждаваща практика е била преустановена преди издаване на оспорената заповед. Счита, че оспореният акт не съответства и на целта на закона, тъй като в случая не е налице нарушение на правата на потребителите и не е възникнала необходимост от издаването му. Моли обжалваната заповед да бъде отменена. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение.

Ответникът по жалбата – Председателя на Комисия за защита на потребителите, в съпроводителното писмо, с което е изпратена жалбата до съда, излага подробни аргументи за неоснователността ѝ. Счита, че оспореният акт е издаден при спазване на дефинираните в АПК правила за наличие на законова компетентност и форма, при зачитане на съответствието на административния акт с административно-производствените правила и материалноправните разпоредби, както и с целта на закона. Моли съда да остави в сила обжалваното решение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Административен съд София-град, 56-ти състав, след като обсъди изложеното в жалбата и прецени представените по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

В хода на извършена проверка на 06.03.2023 г. от длъжностни лица от РД-Б. в магазин „Т-М.“, с адрес в [населено място],[жк], стопанисван от „Максима България“ ЕООД е установено, че в секцията за алкохолни напитки е изложена за продажба спиртна напитка „К.“, непосредствено пред която е поставен търговски етикет, от който е видно, че спираната напитка „К.“ се предлага като „Бренди К.“ 36%, 700 мл., цена 10.79 лв. и цена за 1 л. - 15.41 лв., арт. № 0678237. На гърба на бутилката има трайно прикрепен етикет от производителя „KARNOBAT – PREMIUM BRAND“, на който има следната информация на български език: „Спиртна напитка. Произведена от 60% винен дестилат, 40 % зърнен етилов алкохол. Произведено и бутилирано от „СИС Индустрийс“ ООД, [населено място], България, Удостоверение № 69, 700 mlE, ТС-17-2020 36 об%; акцизен бандерол[ЕИК], баркод 3 800008904020“. Обстоятелствата по извършената проверка са подробно отразени в Констативен протокол (КП) № К-2737198 от 06.03.2023 г., към който е приложен снимков материал. На търговеца са дадени указания за представяне на документ за произход на стоките.

На 13.03.2023 с протокол за проверка на документи № К-0132367 е приет документ за произход - фактура №[ЕГН]/21.02.2023 г., в която стоката е описана като „Сп.нап. Пр Бренди К. 0.7л.“.

С докладна записка № Ц-02-542/03.04.2023г. главеният директор на ГД „Контрол на пазара“ е уведомил КЗП за фактите и обстоятелствата, установени в резултат на извършената проверка.

Видно от протокол № 14/07.04.2023 г., на основание чл.68д, ал. 1, предложение 1

(невярна информация и следователно е подвеждаща) във връзка с чл. 68г, ал. 4 във връзка с чл. 68в от ЗЗП, от КЗП е прието за установено, че „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД прилага заблуждаваща нелоялна търговска практика, тъй като предоставя невярна информация, която следователно е подвеждаща, като предлага за продажба спиртна напитка „К.“ в магазин „Т-М.“, находящ се в [населено място],[жк], която рекламира като „Бренди К. 36% 700мл.“ чрез поставен търговски етикет, със значителна разлика в характера, естеството и свойствата на напитката, нейното съдържание, качеството и суровината за производството.

Предвид така установените обстоятелства, с оспорения административен акт, на основание чл. 68л, ал. 1, във вр. с чл. 68в, във вр. с чл. 68д, ал. 1, предл. 1 (невярна информация и следователно е подвеждаща), вр. с чл. 68г, ал. 4 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) се забранява на дружеството при упражняване на своята дейност да прилага нелоялна заблуждаваща търговска практика, като предоставя невярна информация, която следователно е подвеждаща, като предлага за продажба спиртна напитка „К.“ в магазин „Т-М.“, находящ се в [населено място],[жк], която рекламира като „Бренди К. 36% 700 мл.“ чрез поставен търговски етикет, със значителна разлика в характера, естеството и свойствата на напитката, нейното съдържание, качеството и суровината за производството на тези видове напитки.

Оспорената заповед е съобщена на пълномощник на дружеството на 15.05.2023 г. (констативен протокол №К-2740939). Жалбата, по което е образувано настоящото съдебно производство, е депозирана чрез КЗП на 29.05.2023 г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в срок, от легитимирано за това лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт.

Разгледана по съществото, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА, предвид следното:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия, съгласно чл. 68л, ал. 1 ЗЗП, който предвижда, че когато КЗП установи, че търговската практика е нелоялна, председателят на КЗП издава заповед, с която забранява прилагането на търговската практика.

Заповедта е издадена в предвидената от закона форма, като съдържа изискуемите съгласно чл. 59, ал. 2 АПК реквизити - наименование на органа, наименование на акта, адресат, фактически и правни основания, разпоредителна част. В заповедта точно е описано какво представлява търговската практика - невярна информация, която следователно е подвеждаща, като предлага за продажба спиртна напитка „К.“ в магазин „Т-М.“, находящ се в [населено място],[жк], която рекламира като „Бренди К. 36% 700мл.“ чрез поставен търговски етикет, със значителна разлика в характера, естеството и свойствата на напитката, нейното съдържание, качеството и суровината за производството между тези видове напитки. Изчерпателното посочване, както на правните, така и на фактическите основания за издаването ѝ, е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на жалбоподателя да организира адекватно защитата си.

Заповедта е материално законосъобразна и издадена при спазване на административнопроизводствените правила.

С оспорената пред административния съд заповед е забранено на „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД КД да прилага нелоялна заблуждаваща търговска практика, изразяваща се в предоставянето на невярна информация, която следователно е

подвеждаща, като предлага за продажба спиртна напитка „К.“ в магазин „Т-М.“, находящ се в [населено място],[жк], която рекламира като „Бренди К. 36% 700мл.“ чрез поставен търговски етикет, със значителна разлика в характера, естеството и свойствата на напитката, нейното съдържание, качеството и суровината за производството между тези видове напитки.

Защитата на потребителите от нелоялни търговски практики е уредена в Глава четвърта, раздел IV на ЗЗП, като българският закон възпроизвежда Директива 2005/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 11 май 2005 г. относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета.

Съгласно § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП "търговска практика" е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите.

Нормата на чл. 68в ЗЗП, предвижда забрана на нелоялните търговски практики. Според разпоредбата на чл. 68г, ал. 4 ЗЗП, нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д - 68к.

Съгласно чл. 68д, ал. 1 ЗЗП търговската практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или, когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някое от обстоятелствата, посочени в ал. 2, и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика. Преценката дали пазарното поведение на търговеца осъществява състава на заблуждаваща търговска практика, като проявна форма на забранена нелоялна търговска практика, следва да бъде извършвана за всеки отделен случай при съвкупна и обективна оценка на доказателствата.

При преглед на относимата нормативна уредба следва да се направи изводът, че фактическият състав на нарушението изисква кумулативно наличие на три обективни елемента: 1). Да е налице търговска практика, свързана с предлагането на стоки и услуги; 2). Тази търговска практика да съдържа невярна информация, която да е подвеждаща; 3). Тази търговска практика да има за резултат или да е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на търговската практика.

Спорният по делото въпрос е дали използваната от дружеството търговска практика може да се квалифицира като нелоялна заблуждаваща практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, пр. 1 от ЗЗП, вр. с чл.68д, ал. 1 от ЗЗП.

За да се отговори на този въпрос е необходимо да се установи дали тази практика съдържа невярна информация и ако да - дали същата има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на тази практика.

В случая не е спорно, че към датата на извършване на проверка от служители на РД – Б. на магазин „Т-М.“, стопанисван от „Максима България“ЕООД, в секцията

за алкохолни напитки е изложена за продажба спиртна напитка „К.“, непосредствено пред която е поставен търговски етикет, от който е видно, че спираната напитка „К.“ се предлага като „Бренди К.“ 36% 700 мл., цена 10.79лв. и цена за 1 л. - 15.41 л., арт. № 0678237. Видно от приложения към Констативен протокол№ К-2737198 от 06.03.2023 г. снимков материал, на гърба на стоката/бутилката има трайно прикрепен етикет от производителя, в който продаваната стока е означена като: „Спиртна напитка. Произведена от 60% винен дестилат, 40 % зърнен етилов алкохол...“

Съгласно Регламент (ЕО)110/2008 г., приложение II Спиртни напитки, т. 5 в техническото определение и изискване на продукта БРЕНДИ (Brendi Weindrand) е посочено не се добавя етилов алкохол от земеделски произход и/или дестилат от земеделски произход към спиртната напитка, разреден или не.

Изричното отбелязване на прикрепения етикет от производителя, респ. посоченото в т. 5в, приложение II Спиртни напитки на Регламент (ЕО)110/2008 г., налага извод, че по отношение на посочената стока търговецът е предоставял невярна информация на етикетите в търговския обект за характера, естеството и свойствата на напитката, нейното съдържание и качества.

Необходимо е да се отбележи, че по аргумент на чл. 68д, ал. 1 от ЗЗП заблуждаващата търговска практика предполага не само използването на невярна информация, която да въведе в заблуждение релевантния потребител, но и наличието на промяна или на възможност за съществена промяна на неговото икономическо поведение, като вземане на търговско решение, което потребителят не би взел без конкретната търговска практика.

Съгласно разпоредбата на § 13, т. 31 от Допълнителните разпоредби на ЗЗП, "търговско решение" е всяко решение, взето от потребител за това дали да закупи стока или услуга, за начините и условията за нейното закупуване, дали да извърши цялостно или частично плащане, дали да задържи стоката, или да се разпорежи с нея, да упражни правата си, предвидени в договора по отношение на стоката или услугата, независимо от това, дали потребителят решава да предприеме действие или не. В конкретния случай предоставянето на невярната информация е свързано с вземането на конкретно търговско решение, във връзка със закупуването на стоки. Това е така, тъй разликата в наименованието на стоката (спиртна напитка-дадено от производителя и бренди - дадено от търговеца) придава на същата свойства, качества и характеристики, които биха могли да мотивират потребителя да купи стоката - или да вземе търговско решение, което не би взел, ако правилно бе посочено наименованието на стоката.

Следователно, в случая е налице последният елемент от състава на заблуждаващата нелоялна търговска практика по чл. 68д, ал. 1 от ЗЗП, а именно: търговската практика да има за резултат или да е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на търговската практика.

Изложените по-горе съображения водят до извод, че в настоящата хипотеза са били налице материалните предпоставки на чл. 68д, ал. 1 от ЗЗП и следователно използваната търговска практика, съдържаща невярна информация, е заблуждаваща.

По силата на чл. 3, § 1, вр. чл.2, б. "в" от Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители, понятието „търговска практика“ обхваща дейностите на търговеца вследствие на търговска сделка, отнасяща се до всякакви стоки и услуги. Тя се

прилага спрямо нелоялните търговски практики в отношенията между търговец и потребител вследствие сключването на договор или по време на неговото изпълнение. Обстоятелството, че поведението на съответния търговец се е проявило еднократно и е засегнало само един потребител е ирелевантно. Нито определенията, съдържащи се в нея за „търговски практики“ /чл.2, б.“в“ /, съотв.“агресивни търговски практики“ /чл.8/, нито Директивата, разглеждана в нейната цялост, съдържат указание за това, че изхождащото от търговеца действие или бездействие трябва да бъде повтарящо се или да засяга повече от един потребител. (В този смисъл: т. 36, 41, 42 от Решение на СЕС от 16 април 2015 година по дело C-388/13). В този смисъл неоснователни са доводите, изложени в жалбата за незаконосъобразност на оспорената заповед, предвид еднократното проявление на констатираната нелоялна практика и нейното преустановяване веднага. С оспорената заповед като приоритет се цели не само преустановяването на използваната заблуждаваща нелоялна търговска практика от търговеца, но и осуетяването на бъдещото ѝ прилагане спрямо добросъвестните потребители, с оглед недопускането спрямо тях на неоснователно причиняване на имуществени и/или неимуществени вреди

Заповедта съответства и на целта на закона, а именно: защита на потребителите, предоставянето на ясна и недвусмислена информация, въз основа на която информация те да вземат съответното търговско решение.

Предвид изложените съображения, жалбата следва да бъде отхвърлена, а оспореният акт потвърден като правилен и законосъобразен.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, своевременно заявеното искане на пълномощника на ответника за присъждане на разноски следва да бъде уважено за заявената сума в размер на 100 лева - възнаграждение за защитата, осъществена от юрисконсулт.

Предвид изложеното и на основание чл.172, ал. 2 и чл. 143, ал. 3 от АПК, Административен съд-София град, Второ отделение, 56-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя П. П. чрез пълномощник адв. В. против заповед № 449/27.04.2023 г. на Председателя на Комисията за защита на потребителите.

ОСЪЖДА „МАКСИМА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя П. П. да заплати на Комисията за защита на потребителите разноски по делото в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от

съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: